

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil godt sige, at med hensyn til hvor den grænse skal ligge, er det selvfølgelig noget, man skal kunne tale om. Jeg har ikke lagt mig fast på, præcis hvor den er, men jeg må sige, at den totale ikkemålbarhed findes ikke, og den situation, at der aldrig nogen sinde vil forekomme GMO, findes heller ikke.

Så vil jeg også henvide til, at konventionelle forbrugere jo længe har været tolerante over for, at der blev blandet økologiske produkter i varerne. Derfor synes jeg godt, der også efterhånden kunne være lidt tolerance den anden vej.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Keld Albrechtsen, tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu fortryder jeg, at jeg kom til at stille mit andet spørgsmål, for nu lykkedes det fru Helga Moos at vende tilbage til det første, hun sagde, nemlig at vi måtte leve med, at der reelt sker en spredning.

Så mente fru Helga Moos, at forbrugerne ville have en tolerance over for, at der kommer GMO i økologisk mad. Jeg må indrømme, at jeg aldrig har mødt en forbruger, der havde tolerance over for, at der kom GMO i økologisk mad. Jeg kan ikke forestille mig det, men det kan selvfølgelig være, der kan findes sådanne helt specielle mennesker. Men jeg vil som udgangspunkt antage, at de mennesker, der køber økologiske produkter, ikke vil være interesseret i, at der er GMO i dem. Det strider jo mod hele tankegangen.

Derfor må jeg sige, at i det sidste svar, fru Helga Moos gav, lagde hun op til en glidebane, hvor man kan ændre på grænserne. Det var lidt flydende, og jeg må sige, at det var et meget bekymrende svar. Jeg håber i hvert fald ikke, det er udtryk for regeringens opfattelse.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg konstaterer bare, at der bliver nævnt forskellige procenter forskellige steder, og jeg tror godt, hr. Keld Albrechtsen ved, at grænsen er 1 pct. for GMO i økologiske varer. Grænsen findes altså, man kan ikke opnå en større renhed, og det er jo noget, der er besluttet. Jeg synes bare, det er bekymrende, at vi ikke har det samme krav om renhed, når det gælder konventionel mad, så vi

kan slippe for at få økologien blandet ind i diskussionen.

Pernille Blach Hansen (S):

Vi forstår udmærket Enhedslistens motivation til at fremsætte dette beslutningsforslag, og vi deler også tanken om, at man må udvise stor varsomhed i det, som vi opfatter ligger bag forslagsstillernes forslag.

Vi mener, at der i gensplejsning kan være flere nye verden og måske landvindinger til gavn for menneskeheden, men der er i hvert fald også store risici, som man skal være klar over, inden man kaster sig ud i det. Det er jo også derfor, vi har været faddere til det moratorium, den tænkepause, som Danmark sammen med andre lande har stået for i EU.

Som det blev sagt af bl.a. ministeren, erkender vi, at reglerne om udsætning i naturen er på plads. Vi håber så, at fødevareministerens udvalg vil spille ud med nogle beskyttelseszoner, eksempelvis omkring de økologiske marker i Danmark, således at vi kan minimere risikoen for, at der sker spredning af gensplejsede organismer fra almindelige marker til eksempelvis økologiske marker eller til andre, der bare ikke ønsker noget sådant på deres jord, så meget som overhovedet muligt.

Kl. 16.25

Vi ønsker, at de, der tager eksperimentet op, også må være alene om at bære risikoen og omkostningerne. Vi anerkender også, at vores forbehold om sporing og mærkning og vores ønske om, at et direktiv skulle være på plads, er på vej til at blive opfyldt.

Der, hvor vi virkelig synes, Enhedslisten har en pointe, er vedrørende erstatning, for det mangler. Vi deler bekymringen, og før Kommissionen har fremlagt et forslag om miljøansvar, der også indeholder GMO-ansvar, er vi ikke med på at ophæve moratoriet. Det er jo noget af det, vi også har kæmpet i Europaudvalget for at pålægge ministeren. Tingene skal være på plads, og der skal være et ansvar, hvis der går et eller andet galt, når man udsætter GMO på markerne. Vi synes f.eks., at en økolog, der får forurennet sin mark, har krav på at få erstatning og ikke selv skal leve med risikoen og omkostningerne.

Kort sagt: Vi synes, der er en pointe i forslaget, især når det handler om erstatning. Den bekymring deler vi, og det vil vi gerne være med til at arbejde for. Men angående de øvrige dele af forslaget erkender vi, at en del er ved at være på